Analize și opinii

Adrian Onciu: SCHIMBARE DE MACAZ

Acum 30 minute 12 Vizualizari 4 Timp de citire

Războiul psihologic prin intermediul mass-media și al rețelelor sociale este departe de a avea un câștigător clar. Dacă în debutul conflictului Vestul a pus accent pe poveștile cu furturi de mașini de spălat și avioane doborâte cu borcane de murături, pe parcurs propaganda s-a mai cizelat. A devenit ceva mai subtilă.

Pe fondul eșecului contraofensivei, opinia publică din occident a fost bombardată cu știri despre posibile negocieri subterane. Despre incapacitatea Ucrainei de a-și atinge obiectivele. Despre adevărata forță a Kremlinului. Despre calcule și strategii pe calculator care s-au dovedit a fi complet greșite.

Apoi au venit piedicile puse de republicani în Congresul american și de Viktor Orban în Consiliul European. În joc sunt circa 110 miliarde euro din bani publici. O sumă foarte mică pentru occidentul colectiv, așa cum însuși Joe Biden a subliniat, dat fiind că investiția are un randament bun – industria de armament funcționează ca pe roate.

Tabloul sumbru pentru Kiev, creionat în ultimele luni cu oarecare măiestrie de propagandă euroatlantică, contrastează puternic cu evenimente mai recente. Ca la un semn, Germania și Franța au luat o poziție extrem de dură față de Kremlin. Liderii Scholz și Macron au devenit principalii contributori cu bani și armament sofisticat către regimul Zelensky, pe lângă sumele strânse ”la comun” de Ursula von der Leyen și cele promise de Casa Albă. În paralel, opinia publică din Europa (atenție, nu și din SUA!) este prevenită că trebuie să se pregătească de război cu Rusia, în maxim 2-3 ani.

Iată câteva fapte relevante: Scholz l-a anunțat pe Biden că doar Germania va livra în 2024, către Kiev, armament și muniție în valoare de 7 miliarde de euro (Marea Britanie anunțase, de asemenea, un virament de 3 miliarde de euro); Macron i-a informat pe conaționali că Franța trece la economia de război și va furniza Ucrainei, printre altele, 40 de rachete cu rază lungă de acțiune (încă o linie roșie depășită!); Comisarul european Thierry Breton a precizat că Uniunea Europeană îi va livra lui Zelensky, în 2024, cel puțin 1,3

legifera înrolarea obligatorie a populației; România cheamă rezerviștii din 6 județe la exerciții militare și acordă, în mare secret, garanții de securitate Kievului (alături de alte state NATO, la cererea Casei Albe).

Cele de mai sus sunt doar o parte din ultimele acțiuni războinice ale europenilor. Ele arată ”unitate și determinare” în lupta cu dușmanul comun, Rusia, numit ca atare nu de către simplii cetățeni, ci de elita financiară, politică și militară de la Davos.

Aflat relativ recent pe punctul de a se termina în urma unor negocieri, războiul pare că se va prelungi ani buni de-acum încolo. Până și premierul Ciolacu a fost informat.

Însă ceva scârțâie. Politicienii vest-europeni nu pot explica în mod coerent cum anume va arăta ”înfrângerea strategică” a Rusiei. Trecerea la economia de război și în special mobilizarea populației în vederea unui conflict cu arme convenționale sunt de un absurd total. Războiul NATO-Rusia va fi cu arme nucleare sau nu va fi deloc. Sigur, industria de armament aduce venituri consistente, însă nu în asta constă salvarea dolarului și a bunăstării din occident. Nici pe departe.

Prelungirea irațională (și criminală!) a războiului va duce, inevitabil, la o polarizare și mai accentuată atât în societate, cât și la nivel de blocuri ideologice, G7 vs. BRICS. Principalul beneficiar al continuării măcelului ar putea fi structura de putere supranațională care vizează Guvernul Mondial prin aducerea la același numitor a celor două blocuri, la momentul oportun. Chiar și după două generații de-acum încolo.

Altfel, ar însemna că avem de-a face doar cu niște elite sinucigașe, cărora cineva le-a luat mințile.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor